Ч. 38 (11.292). Львів, неділя 19. лютого 1928. Paoxtowa opłata zapłacona ryczałtem. Рік XLVI.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДЕННО ПЕРЕДПОЛУДНЕМ

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. — Конто почт. щадн. 143.322. — Адреса для телеграм: „Діло", Львів. — Гол. Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА: Місячно: в краю 4·50 зол. — За границею: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зл., Німеччині 7·50 зл., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зл., Австрії 7·50 зл. — Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41. „ Друкарні: 29-26. — В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ. — ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

18 Всі українці голосують на одиноку правдиво національну українську листу 18

Велике свято малого народу.

Десятиліття незалежности литовської республики.

Львів, 17. лютого 1927.

Вчора минуло десять літ від хвилі проголошення незалежности Литви. Сталося це дня 16. лютого 1918 р. Створена литовськими діячами у Вильні, що в тому часі перебували під німецькою окупацією, „Тариба" (Державна Рада) під впливом четвертого універсалу Української Центральної Ради (яким проголошено незалежність України), проклямувала самостійність Литви.

Під той час Литва находилася в особливому важкому положенні, розпоряджаючи дуже невистарчаючими засобами для творення власної держави. Однак час німецької окупації, не зважаючи на акцентування німецької прихильности до поляків, всетаки дав змогу литовцям створити початки литовського шкільництва. Найбільше відчувалося недостачу литовської інтелігенції. Та велика російська революція і відродженські змагання навіть дрібних народів не остали без впливу на Литву. Вже підчас мирових переговорів у Берестї литовці закроїли розміри своєї держави на широку скалю. Тоді їх представники пропонували українській делегації створити в Берестї спільну українсько-литовську границю, поділивши між себе білоруську область. Однак українці відкинули цю пропозицію.

Проголошення незалежности Литви майже через рік мало тільки принціпово-плятонічний характер. Аж в 1919 р. розпочалося литовське державне будівництво. На Вильно завізхали поляки. „Тариба" була примушена переїхати до Ковна, маленького губерніяльного міста б. ковенської губернії. Підчас польсько-большевицької війни Вильно заняла червона армія і принорозила там нечуваний терор. Литовські шаваліси викинули большевицькі відділи, однак не довго прийшлося їм попасати у столиці Гедиміна. Розвиток польської офензиви в 1920 р. у своєму розгоні в першу чергу відбився на Вильні. „Непослушний" генерал Желіговський відокремився від армії і пішов на Вильно. Литовські відділи були примушені опустити Вильно. Від того часу стара столиця колишньої литовської держави стала найболючішою раною відродженої Литви.

В незвичайно тяжких умовинах прийшлось литовцям будувати свою державу. Горстка інтелігенції і селянська маса — ось що литовського було в новоствореній державі. Головна маса інтелігенції і весь міський елемент складалися з жидів, поляків, росіян і частинно німців. Та завзяття і витревалість побідили. Литовці, малесенький народець, хоч з великою минувшиною, обходять велике свято, десятиліття своєї незалежности. Литва — хліборобська країна, без природних багатств, без промислу з жидівською торговлею, примушена все спроваджувати зі загараниці, маючи до вивозу тільки льон, всетаки збудувала свої державні фінанси (за допомогою литовської еміграції в Америці), створила державну машину, удержує закордонні представництва, будує національну культуру, є вільним членом в сімї вільних народів, має голос в міжнародніх установах нарівні з великими і могутніми народами і веде завзятий процес з Польщею за свою стару столицю.

З приводу десятиліття литовської незалежности президент республики Сметона видав універсал до народу, в якому заявляє:

„Десяті роковини створення литовської держави обходимо в спосіб доцільний і поважний, тому, що над тим святом вагітіють ще чорні хмари. Вильно, місто наших предків, нам загарбано. Найгарячіше наше бажання: створити велику Литву, все ще неадійснене. Однак маю надію, що давня наша столиця Вильно, знову верне до нас".

Вкінці президент закликує литовський нарід до згоди й єдности, „бо лише єдність може бути основою незалежности Литви".

Єдиною журбою нинішнього покоління Литви, того покоління, що створило власну державу, є здобути ще й стару столицю своїх предків.

У звязку з десятиліттям литовської незалежности в пресі появилися вістки про намір през. Сметони проголосити декрет про зміну конституції. Згідно з тим декретом президент має бути доживотнім, а права сойму обмежені в користь виконавчої влади.

Не входячи у внутрішні відносини литовської держави, витаємо литовський нарід з великим святом. Епохальне значіння незалежности відчуваємо тим глибше і тим чуткіше, що доля не була для нас така ласкава, хоч ріки крови пролили найкращі сини українського народу за велику справу і право нації.

МОТОРИ — Diesla без компресора, газові, бензинові і т. д. моторові, льокомотиви, льокомобілі, помпи, компресори, дорогові вальці і т. п. як також фабрикати ф-ми Humboldt, Köln a/R

DEUTZ

заступництво „DEUTZ-HUMBOLDT" інж. Альона Шахерль ЛЬВІВ РОМАНОВИЧА 1/Д Телефон 6—72

НЕБУВАЛА СЕНЗАЦІЯ У ЛЬВОВІ!

Як довідуємося, вдалося УПРАВІ ТЕАТРАЛЬНОЇ КАВАРНІ У ЛЬВОВІ, з великим трудом і витратою коштів приєднати для свого бару на дуже короткий час відому з дотеперішнього артистичного турне в Румунії, Греції і Туреччині — славну **Jazz-Band-ову Орхестру симфонічну „Columbia-Band"** з віденського „Palace de France". Гурток цей складається з першорядних музиків, яким вдалося JAZZBAND цей екзотичний інструмент вишляхотнити і піднести до небувалого дотепер рівня. Рівночасно з ними прибудуть 3 знамениті хорі. віденського кабарету „TABAKINU", а саме: Ruth Terry, Lilly de Sztereny і Gerda Valero. — Продукції цих знаменитих гостей розпочинаються вже 18. ц. м. — річ зрозуміла, що вони викличуть велике заінтересування. 1541

Боротьба уряду з господарською крізою в Польщі.

Майже на передодні виборів мусів польський уряд принятися за найбільш енергійні міри, яких завданням опанування назріваючої господарської крізи в державі. На крок цей зважився уряд з найбільшою неохотою і тільки під тиском крайної необхідности. Одначе вибору не було. Не зважаючи на щасливе сфіналізування справи закордонної позички, яка по словам декрету президента республики мала остаточно устабілізувати польську валюту, і не зважаючи на рівновагу в державному бюджеті — все таки господарський овид Польщі зачав від початку зими постійно затемнюватися. Неоманною ознакою цього погіршення був і є тривалий недобір в білянсі закордонної торговлі Польщі, котрий за останнього пів року зріс до поважної суми понад 400 міл. зол., за яким послідував автоматичний відплив валют з Банку Польського. І ясно. Коли вивіз з Польщі не всилі покрити ввозу, то на затикання виникаючої діри в білянсі треба було вжити так шумно розрекламованої готівки в чужій валюті, призбираної за два роки господарювання санаційного уряду. Отже на днях появився декрет президента Республики про вальоризацію митних ставок, який безумовно хоче, балакаючи словами втертої термінольогії, „вхопити ситуацію за чуба". Що-правда — уряд до цього свого наміру не признається публично. Навпаки, віцепремієр Бартель, в своїй програмовій промові на вічу „одинки" в Кракові дня 10. ц. м., силкувався видачу розпорядку про вальоризацію митних ставок (оплат) представити як акт ультра-демократичної боротьби з поганим люксусом, з карою на всіх тих людців, котрі повинні державі солено заплатити, якщо хочуть консумувати: помаранчі, кавйор, одягатися в роскішні шуби, лякеровану обув і т. п. Та така балачка, розуміється, не всилі закрити дійсного обличчя поданого розпорядку, ціль якого зовсім не така благородна, якби зі слів п. віцепремієра здавалося.

Годі на цьому місці входити в подробиці розпорядку і розбирати його вплив на поодинокі ділянки господарського життя держави. Окрім предметів безсумнівного люксусу, обіймає він предмети повсюдної і масової консумції, котрі теж будуть обложені значною підвижкою при ввозі і тим самим причиняться до зросту загальної доріжні. до підвищення коштів продукції і прч. І нічого тут не поможе відозва послушного Левіятана, начальної організації великого промислу, торгівлі і банків Польщі (перше: вшехпольського, а тепер сильно санаційного) — до громадянства і до робітництва, що, мовляв, доріжня в державі після введення в життя цитованого розпорядку не зросте. Зріст доріжні є господарською необхідністю і тільки передвиборча атмосфера каже урядовим чинникам вбирати останній їх крок в фальшивий одяг.

Одначе ще важнішою є справа наслідків, котрі мусять прийти у закордонних господарських взаєминах держави. Залізний економічний закон каже, що кожна держава з правила оплачує свій ввіз вартістю свого вивозу. Або іншими словами, що держава може за кордоном продати власні товарі і добре тільки тоді, коли за таку саму або приблизно таку саму суму купить в чужої держави її товарів і дібр. В момент, коли одна держава ставляє другій державі перегороду в свобідній виміні дібр — бажаючи вибрати для себе тільки те, що для неї є корисним, дітккена в її господарському живчику держава автоматично відповідає на атаку власними протимірами і не дозволяє на ввіз продуктів з держави, що перша зачала боротьбу. Так сталося і з Польщею. В списку товарів, обложених підвижкою митних оплат, є маса текстильних і залізних товарів, спроваджуваних Польщею з Чехословаччини, Німеччини і взагалі західно-европейських промислових держав, котрі вже збираються до відплатних протимір. Таким чином слід рахуватися замісць з підвижкою польського експорту на найближче майбуття, а тим самим з поактивненням торговельного білянсу Польщі — з його скорченням і дальшим дефіцитом. На всякий випадок на хід ведених з Німеччиною переговорів про заключення торговельного договору, останній акт польського уряду матиме вплив як найгірший. Німці напевно не позволять накинути собі звижок польського експорту, не вимогши на Польщі відповідних рекомпенсат. А наслід-

Жадайте французьких ПАПЕРЦІВ ДО КУРЕННЯ: JOB
4-50

Кожний свідомий УКРАЇНЕЦЬ і УКРАЇНКА віддасть свій голос НА ЛИСТУ 18

ком буде дальше здержання рільничого експорту Польщі до Німеччини, яке і так спричинило вже просто катастрофально низький стан цін на всі плоди рільничого господарства Польщі, і — між іншим — безоглядно нищить і наше селянство.

Не можна тому надіятися жадної справжньої поправи відносин на найближче майбуття, яке моглоб наступити тільки тоді, колиб панове господарі Польщі схотіли зрозуміти, що це моглоб статися **тільки** шляхом радикального зменшення польського державного бюджету в усіх його непродуктивних і імперіялістично-шовіністичних позиціях, на що одначе цілком не заноситься. Бо навпаки, п. віцепремієр Бартель вже заповів в дуже модерний спосіб, шляхом радія, що „на варстаті“ є новий бюджетовий проект, котрий по стороні видатків предвиджує — дрібницю: зріст в сумі пів мілярда зол. Санаційний уряд жде нетерпеливо, коли новий сойм послушно стане до „співпраці“ з ним на цій ділянці, себто візьме на себе відповідальність за дальшу звижку і так вже непосильних тягарів і оплат всякого роду, котрі безмежним тягарем привалюють все населення Польщі.

Д-р Павло Лисяк.

Герберт Асквіт.

Смерть визначного провідника англійських лібералів.

Зі смертю льорда Асквіта зійшов у могилу один з найвизначніших представників давнього англійського лібералізму.

Смерть 75-літнього Асквіта викликала загальний жаль в Англії. Король прислав вдові леді Асквіт кондолєнційну телеграму. Політики всяких таборів оголошують деклярації, віддаючи пошану помершому та славлячи його заслуги для батьківщини і розвитку суспільного життя. Часописи поміщують довгі некрольоги. Дня 16. ц. м. в палаті громад і в палаті льордів відбулися жалібні маніфестації. Зі всіх сторін великої імперії приходять численні заяви співчуття.

Льорд Герберт Генрі Асквіт уродився 12. вересня 1852 р. у Моллі. Студіював в Оксфорді, визначаючись своїми здатностями. В 1876 р. Асквіт вступив до адвокатури, де в короткому часі здобув собі славу знаменитого оборонця, поважного темпераменту, ясної думки, незвичайно річевого, противника всяких крайностей. Десять років пізніше ввійшов вперше до палати громад, де звернув на себе загальну увагу. В р. 1892 в одному з кабінетів Гладстона обняв теку міністра внутрішніх справ. Після упадку Гладстона ту саму теку обняв у кабінеті Росбері.

У важкій боротьбі з консерватистами старався перевести закон про обезпечення робітників від нещасливих випадків.

В р. 1895 лібералі на десять літ перейшли до опозиції. В тому часі поборювали вони консерватистів за війну з бурами. Та Асквіт підтримував воєнне становище консерватиста Чемберлена. Одночасно вів він кампанію за вільністю торговлі.

Коли в 1905 р. лібералі знову прийшли до влади, Асквіт обняв теку канцлера скарбу Кембель-Баннермана. На тому становищі розпочав енергійну акцію в корисгь зменшення державного довгу та введення обезпечення на старість. В 1908 р. Асквіт обняв провід ліберального кабінету, в якому найшовся й його ліберальний товариш, а одночасно противник Льойд Джордж на становищі міністра скарбу.

Ліберальний кабінет Асквіта перевів довгу й важку боротьбу за права палати громад проти палати льордів, яка в 1911 р. скінчилася повною побідою ліберального премієра. Енергійно, хоч довгий час безвиглядно, підтримував він теж справу ірляндського гом-рулю. Будучи послідовним лібералом, Асквіт у квестіях соціяльних і виборчого права для жінок схилявся в бік консерватистів.

Війна застала його на становищі премієра. Асквіт приєднався до війни, виступаючи в обороні Бельгії, якої гаранткою була Англія. Та не довго вже довелось йому кермувати великою імперією. З висот премієрського становища струтив його невгомонний Льойд Джордж, темпераментний народній трибун, що не перебирав у засобах, щоби тільки дійти до повноти влади. Асквіт не вмів підтримувати звязку з масами. Не диво, що Льойд Джордж не лише струтив його з премієрського фотелю, але небавом і з провідника ліберальної партії. Тепер ролі поміналися. Льойд Джордж захопив керму кабінету, а після виборчої невдачі в 1924 р. і керму ліберальної партії. Старий Асквіт не здобув навіть мандату. В партії засів на лівиці проти вчорашнього лівого Льойда Джорджа. Очевидно, лівість Асквіта була виключно політичного характеру, бо в соціяльних справах Льойд Джордж був безконкуренційний у ліберальній партії. Асквіт не міг ніколи погодитися з прихильністю Льойда Джорджа до страйкуючих шахтарів або з його гаслом земельної реформи.

В 1925 р. Асквіт увійшов до палати льордів, одержавши титул „герцога Оксфорду“. Там він іще нераз забирав голос, але в активній політиці не грав уже ролі.

Шкільна реформа в Австрії.

Цей малий останок великої монархії довершив вже діла, над котрим мозолиться післявоєнна Европа: Законом з 2 серпня 1927 р. завів новий устрій шкільництва. А виглядає він ось як:

Діти до 6 літ можуть та не мусять ходити до захоронок. Шкільний обовязок починається з семим роком життя і триває до укінчення 14, отже 8 літ.

Основою шкільництва по містах є чотирилітня школа („Ґрундшуле“). Після її укінчення може дитина перейти 1) до вищої народньої школи теж чотирохлітньої („Гавптшуле“) з рівнорядними відділами для ліпших і гірших учеників, або 2) на основі вступного іспиту до восьмилітньої школи середньої („Мітельшуле“), що ділиться на чотирохлітну нижчу і вищу. Вона ділиться на три типи: гімназію, реальну школу і реальну гімназію з обовязковою чужою мовою латинською або новітною. Нижча середня школа має спільний плян навчання у всіх типах з чужою мовою від II. кляси.

В школах допускається коедукацію, хоча є також окремі середні школи для дівчат („Фравеноберщуле“). Абсольвенти головних шкіл переходять звичайно до трохлітних фахових. Для тих, що хотять перейти до вищої середньої школи, а не ходили до відділів для ліпших учнів, творяться доповнюючі курси.

Вступ в університет мають абсольвенти середніх шкіл, до вищих шкіл фахових абсольвенти середніх фахових шкіл.

Народне шкільництво по селах є теж восьмиклясове, але нижче зорганізоване. Абсольвенти тих шкіл мають вступ тільки до доповнюючих і нижчих фахових шкіл.

Як пробні школи є ще середні робітничі школи для абсольвентів восьмиклясових народніх з покінченим 17 р. життя, далі школи основані на сільських восьмиклясових як надбудові („Авфбаушуле“), виділові школи („Бірґершуле“) основані на 4 кл народніх школах і підготовчі курси до вищої середньої школи.

Так виглядає загальний начерк австрійського шкільництва.

Д. К.

На виборчому фронті.

ПЕРЕДВИБОРЧИЙ ПІДГОТОВЧИЙ РУХ У КРАЮ.

ОКРУГ 49 (САМБІР).

Хирівщина.

Дня 5-го лютого н. р. відбулося передвиборче віче під голим небом в *Хирові*. Не зважаючи на великий мороз, появилося на віча около 600 осіб. Проводили вічем п. Єдлінський і Козика. Реферував кандидат на посла листи ч. 18. селянин Гринь Терлтаковець і п. Дмитро Ерстенюк. В дискусії перший забрав голос провідник радикалів зі Сушиці Малої, який накинувся на Обєднання, однак вічевики закричали його і скинули з трибуни. Після того вічевики ухвалили одноголосно голосувати лише на листу УНДО ч. 18. — Дня 3-го лютого відбулося передвиборче віче УНДО в *Городовичах*. Присутніх около 200 людей. Про політичне положення українського народу під Польщею реферував кандидат на посла Гринь Терлтаковець. Після нього забрав голос спроваджений місцевими радикалами адв. Рогуцький зі Самбора, який накинувся з недорічними лайками на Обєднання і захвалював соціялістичний рай, який запровадять в нас радикали. Коли знову забрали голос представники УНДО радикальна бойва під проводом Галевича зачала кричати і свистати так, що навіть найповажніші селяни не могли їх успокоїти. Вільна поло-

МИКОЛА МАТІЇВ МЕЛЬНИК. 5)

Як проходила осінь..

Сонце усміхнулося поклоном і сховало золотоусту усмішку за кучерями борів. А хлопці непорушно коло вікон: впивалися ароматами неораних облогів, витали свою землю призабутими думками... Крізь вечір перші зорі... одна... дві — ціле небо в чічьки...

В дален-далині темними смутами: Карпати.

— Гори!...

— Май ни такі, ек у таліяна... Звітріла скала, без винка, ек громацька повія!

— Здаєтмиси шьо чюю дзвинки тай сміх...

...Розколисали на руках верховинку, що просилася давно з душі...:

— Гей, ек тебе верховинко
Зачюю, зачюю —
Тай тогди я, пане-брате,
Дома ни ночюю...
Тай тогди, товаришю,
Перехожю броди
Тай до тої білявочьки
Хорошьої вроди.
Ой, за тоту полоньинку
Це грает трумбіта,
Виддавбихсми тісареви
Половину світа...

Колісник роздув лиця до сопілки. Його пальці скочили в пишну дрібушку...

Пісня обцілувала вояцькі чола тай полетіла туди... до гір. Бігла ід ним. Ярим колоссям, манною на сиву гречку. Купалася в потоках бистрих.

Попід склепіння срібні дзвінки...

Крізь усесвіт — молошні гарфи...

Юрчік стояв на помості, грудьми до залізного поруча. Лице — як мармур... а думки — ж води пінисті...

— Ха-ха-ха-ха!

— А ку-ку! Ку-ку!...

Молодість... Весна... Ранки у зґардах!..

— Жди... жди!... Куда ти?!...

— Кхе, кхе, кхе! — Понад білу вовну черешень — зазуля...

— Стукай зазулько, стукай —
На мою долю кукай...
Тай голос — понад колос:
На кучірявий волос,
На бори зелененькі —
На літа мої молоденькі...
Кукай, зазулько, кукай...

Ніби: злопотіли сиві крила..

— Кхе... кхе... кхе!...

...Іде стежка попід холодом ліса. Мягкими подушками мох... Живиця ладаном... Ходить маленьке серце, як косарик.

— Ні, нима... полетіла...

Побіг. Сховався за рапавий пень.

— Ку-ку! Ку-ку!... удає зазулин голос.

— Але, екби, аж на верьх! Шьо то за парубок, аби не вмів дистаті лісови верьха? Бучок — як телинка... а він гойдається в верхах тай лист зелений їсть, ніби молодий коник. Сонце золотом по кучерях, на лиця коралевими пальчиками...

— Юрчіку!... Юро-ня-а-а!!...

Але, де!... Він не чує маминого голосу, бо вітер питлює молодим листям. Чує, що сильний і не боїться вітру. Наставлює йому хмиз чупру і розщінкану пазуху: ану-ко хто забирує!... І туди... на доли його гордий погляд. Там його хата: мала, маленька, ек коте пид кладнев...

Весна чеше прочіску... зелень за вічі, білий день сперся на плечі верхів.

Іде селом Неділя, дзвони гамором. Уся в биндах... Перед ворітьтям смішки...

— Юрійку... Ю-у-у-ро!...

— Іду, йду... мамо!

— Кук-ку! Кук-ку!

Крила до цвіту...

Неня за руку: Ходім!...

...За річкою роем цимбали, а поміж них срібними нитками розсміяна туга скрипки. Леґіні дубем гнучким попід боки, висівають діяменти з мідяних дзвонів... рукави черленими биндами... Дівочі личка до спітнілих грудей: ек образочьки... Крутяться шуми... сила прибиває до землі, а бартки искрами...

— Отік то було!...

— Тай минуло двадціт веснів, ек празнику, а Черемош н жилах оґірьом бісит.

Гей, у синї Чьорногорі ведея, ведея,
Или любко за сонічьком, будеш знаті, де я...

— Кук-ку!... а кук-ку!... Ха-ха-ха!...

Друга зазулька кличе: Ілюкова Катерина.

— Леґіню мій пишний!

Місяць рянтухами по стежці. Соловій батогами бе, як пяний...

Летит сокіл поза хмару —
Я їго договю,
Цулуй, цулуй любий хлопче
Я ти ни бороню!...

Над досвітком... Пращалися. Вона стежками, як білиця, а він додому оленем... Співає, аж гай гнеться...

...А відтак крисаню до сонця, робітній днинці з поклонами тай умиває в отім чюркалі упоєння з очей...

Бренькнула коса, зашуміла сила у травах.

Катерина з граблями йде на своє поле тай прикипає очима зза зеленої ліщини до метрових плечей, до чорного чупру, а від серця — млість у ноги... Відтак іде, а за нею луна лісами:

— Ой ни сідай коло мени
Любий мій Юрію,
Гей, ни сідай коло мени,
Бо я одурію...

— — — — — — — — — — —

...Але Юрчік таки сів коло неї... сів на кованім возі, тай узяв її від тата до себе...

(Продовження буде.)

вина присутніх зовсім заявилася за партією УНДО і листою ч. 18. — Дня 8-го лютого ц. р. відбулося передвиборче віче в Сушниці Великій. Віче отворив голова Пов. Комітету Франц. Липецький. Проводили сел. Цуркалець і Біль. Реферував делегат Центрального Комітету УНДО п. Дмитро Єрстенюк. До дискусії зголосився відомий у нас кирпичник з радикальної партії Лещишин, однак вічевики закричали його і не дали йому говорити. Належну відправу дав йому п. Єрстенюк Дмитро, після того присутні ухвалили повне довіря до партії УНДО, напятнували всіх кирпичників і рішили голосувати на листу ч. 18. — Дня 6. ц. м. відбулося передвиборче віче Обєднання в Белзгороді. Присутніх понад 200 громадян. Проводили селяни Васько і Тех. Реферат про положення українського народу виголосив делєгат зі Львова. Дмитро Єрстенюк. В дискусії забрав голос якийсь жидок, який накликував присутніх голосувати на польську листу ч. 1. Однак дістав належну відправу від референта а також від д-ра Заппова. Присутні ухвалили піти до виборів з одноцілою національною партією УНДО і голосувати на його листу ч. 18. — Дня 7. ц. м. відбулося велике передвиборче віче під голим небом в Ліску. Проводив о. Гавліновський. Реферував кандидат на посла листи ч. 18. д-р Степан Білак і делєгат зі Львова п. Д. Єрстенюк. Присутні сельроби перерывали з початку бесідникам, але публика своєю одноцушною поставою заставила їх мовчати. Забирав також голос якийсь польський монархіст, однак вічевики не дали йому говорити. На прикінці ухвалено одноголосно голосувати тільки на листу УНДО ч. 18. — Дня 9. лютого ц. р. відбулося передвиборче віче в Лютовиськах. Проводив о. Сороківвський. Реферував делєгат Ц. К. Обєднання Дмитро Єрстенюк, а після нього промовляли о. Пеславський, о. Конистинський і д-р Пеславський. Коли д-р Пеславський згадав у своїй промові про правління Вітоса, комянд. постерунку розвязав віче.

Мостищина.

Дня 5-го лютого відбулося велике окружне передвиборче віче в Гусакові, на якім масово явилися селяни з Гусакова, Вовчич, Балич, Божкович, Горисдавич, Золотькович, Мочерад і Радохонець. На вічу реферував довголітний організатор Мостищини і кандидат на посла листи ч. 18 Степан Байдала. Промовляли також о. Ковак Антін, Гнатишак з Гусакова та міщанин Калятицький, які завзивали всіх присутніх йти до виборів зваляним фронтом і голосувати тільки на листу Національного Обєднання ч. 18. Присутні з одушевленням приняли кандидатуру п. Байдали і підбадьорені та скріплені на дусі розійшлися домів.

Самбірщина.

Дня 29. січня ц. р. відбулося окружне віче УНД в Кульчицях. Реферували кандидати на послів: Гринь Тершаковець і Василь Добрянський. Нестрій був спершу під впливом радикалів неприхильний для УНДО, однак після переконуючих рефератів обох кандидатів, присутні одноцушно одобрили програму УНДО і ухвалили голосувати на листу ч. 18. — Дня 2. лютого відбулося віче в Гулевиці. Присутних понад 150 виборців. Проводив радикал Михайло Тан, однак після реферату кандидата на посла листи Обєднання, зібрані одноголосно заявилися за листою ч. 18. — Дня 3. лютого ц. р. відбулося віче в Мойнячах. Присутніх около 100 людей. Промовляв о. декан Татомир. Після вияснення програми УНДО і демагогічної тактики радикалів, всі присутні з обуренням відрекалися листи ч. 22. а рішили голосувати лише на листу ч. 18. На сторону УНДО перейшов і виборчий комітет, вибраний радикалами. — Дня 4. лютого ц. р. відбулося віче у Ступниці. Тут повторилося те саме, що на попереднім вічу в Манмичах. Присутні вольниці радикали перейшли під жовто-синій прапор Обєднання. — Дня 4. лютого ц. р. відбулося віче в Мокрянах. Присутніх 150 виборців. Реферував студ. Туранський Присутні ухвалили резолюцію, в котрій жадають, щоби Центральний Комітет радикальної партії веднався в спільну листу з УНДО, на яку вони будуть голосувати. — Дня 5. лютого ц. р. відбулося віче в Монастирці. Віче отворив о. Ільницький, реферував студ. Туранський. Сельроби потерпіли поразку. Після оживленої дискусії, в якій богато галасували сельроби, загал присутніх станув по стороні Обєднання і рішив голосувати на листу УНДО ч. 18. — Дня 6. лютого ц. р. відбулося віче в Торчиновичах, селі наскрізь сельробівськім. Всеж таки після реферату о. декана Татомира та вияснення програми УНДО часть села заявилася за Обєднанням і рішила голосувати на листу ч. 18. — Дня 8. лютого ц. р. відбулося віче в Букові. Присутніх понад 100 людей. Реферували о. Татомир і студ. Туранський. Зібрані осудили кирпичну роботу радикалів та інших лівих партій і заявилися за одноцілим національним фронтом, репрезентованим УНД-Обєднанням за його листою ч. 18.

Ліско.

Дня 5. лютого ц. р. відбулося передвиборче віче в Вербах Долішних в полудне, а по полудні в Лодині при чисельній участи місцевих селян і жінок. На обох вічах реферували о. Володимир Вербинець і д-р Винницький, адвокат в Устриках. — Дня 8. лютого ц. р. відбулося многолюдне віче в Устриках Долішних в салі „Народнього Дому". Віче отворив голова Повітового Народнього Комітету . Вол. Вербинець. Проводив о. Милянич і селянин Мишанецький. Цінні реферати виголосили кандидат на посла листи ч. 18. зі Самбірщини д-р Ст. Білак з Городка і п. Єрстенюк Промовляли також віднопоручники сельроба, уценістів і польських соціялістів та їх нескладні бесіди і демагогічні підюджування викликали обурення у значнім більшости присутніх. На всіх вічах ухвалено голосувати на листу ч. 18.

ОКРУГ 50 (ЛЬВІВ-МІСТО).

Дня 8. н. м. відбулося в салі „Сокола III" передвиборче віче скликане виборчим комітетом для городецької дільниці Збори відкрив голова виборчого комітету Стефанівський, а після нього виголосив реферат про значіння виборів до сойму і конечність вибору до сойму одного посла з міста Львова, кандидат на посла робітник Ів. Олексин. Дальше промовляв п. Сопоник заохочуючи присутніх до найоживленішої агітації за листою УНД-Обєднання ч. 18. Після річевої дискусії засновано комітет, котрий має доложити усіх зусиль, щоби заохотити найширші круги до виборчої акції і зібрати відповідні фонди на ціли виборів. Рішено також скликати якнайчастіше в тій справі зібрання мешканців городецької дільниці, щоби освідомлювати їх у виборчій акції. Такі зібрання відбулися вже навіть дня 9. і дня 12. лютого. На тих зібраннях заявило робітництво, що з усієї сили піддержить кандидатуру робітника поставленого на листі УНДО ч. 18.

На скликанім Укр. Народним Виборчим Комітетом на день 14 лютого до салі „Просвіта" на Богданівці ... зібралося понад 200 громадян. По отворенню зборів головою комітету п. Е. Ігнатом і виборі президії о. Гаврилюка і пп. Грицькова і Ковальчука, виголосив реферат п. Похмурський. Вже в часі його промови вільнох агітаторів Гаспера старалося криками розбити віче, а коли від пп. Пеленського і Олексина дістали належну відправу і побачили, що вічевики не дадуться спровокувати і віче дальше відбувається поважно — заалярмували поліцію, що на вічу бються. На салю ввало 6 постерунковиих в повнім озброєнні і комендант з Богданівки і мимо сего, що бачили на салі повний спокій і дуже поважних громадян — збори розігнали. Збори всеж таки відбулися імпозантно і в так великім числі не було ще нікола на Богданівці зборів. Промова бесідників і поступок тамошньої поліції вказали зібраним значіння солідарного одностайного поступовання і тому не буде на Богданівці ні одного виборця, ні жінки так і мушчини, що не пішов би до виборів голосувати на одиноку українську листу вісімнацять. *Е. І.*

ОКРУГ 51 (ЛЬВІВ).

Сокальщина.

Для успішного переведення виборчої акції поділила Виборча Канцелярія в Сокалі цілий повіт на райони. В районі *Яструбичі* відбулися ось такі віча: Дня 2. лютого ц. р. о год. 9-тій рано відбулося передвиборче віче у *Волсвині*. Присутніх около 500 осіб. Віче отворив селянин Гринь ... проводив вічем п. В. Матвіїв. Реф... кандидат на посла листи ч. 18. о... Волод. Кохан. Після оживленої дис... кусії осуджувано шкідливу діял... сельробу і розбивання одноцілого ... з боку молодих політиків радикальн... тії, ухвалено резолюцію, в якій зібра... зазнали своє довіря проводові партії ... і рішили голосувати на його листу ч. ... Того самого дня відбулося віче в *Пов*... присутніх понад 300 селян. Реф... кандидат на посла В. Кохан і п. М... Віче одноголосно ухвалило голосува... листу ч. 18. Тут ждала нашого кан... неприємна несподіванка, явилася по... заявила, що мусить відставити п. К... до комісаріату поліції в Сокалі. Чергов... того самого дня відбулося в *Ястру*... однак вже без п. Кохана, який мусів ... хати з постерунковим до Сокаля. Віч... булося в піднесенім настрою — Того ж ... дня вечером відбулося передвиборче ... в *Тишиці*, в якім то селі мала досі зна... вплив радикальна партія. Реферували ... Матвіїв і селяни П. Гук і Т. Андру... Референтам удалося після тригодинної ди... скусії переконати присутніх про шкід... вість розбивання одноцілого національн... фронту, репрезентованого Обєднанням. Дня 3-го лютого відбулося передвиборче ... че в *Радванцях*. Проводив старенький се... нин Сайкевич, колишній москвофіл, стра... лець Талергофу, який зі слезами в очах ... тав кандидата селянина Кохана і запев... його в імени громади, що село Радван... гонитиме сельробівську кирпичку і буде ... лосувати на листу Обєднання ч. 18. — Т... самого дня відбулося ще раз віче в *Тиш*... а опісля вечером в Яструбичах вже в у... стю кандидата на посла п. Кохана, як... поліція випустила. Зібрані весело одуш... лено витали свойого майбутнього посла ... лянина. — Дня 4. лютого відбулося віч... *Гоголеві*. Віче перейшло з повним успі... для партії УНДО і листи ч. 18. — Того ... мого дня відбулося передвиборче віч... *Корчині*. В цім селі великий вплив ... сельроби, а також москвофіли. Окрім ... ведеться там боротьба церковна, бо се... великій части перейшло на правос... Однак вислід віча в Корчині і успіх, ... відніс там кандидат В. Кохан, дає ... руку, що і це село, з вийнятком хіба ... ще засліплених піде до виборів заедн... фронтом з цілим повітом і буде голос... на листу Обєднання ч. 18. Кандидат п... сла п. Кохан зєднав собі у нашому ра... вальні симпатії і відїхав сердечно пр... нятий всіми селянами.

ОКРУГ 62 (СТРИЙ).

Перевінсько.

В середу 15. ц. м. відбулося в *Пер*... велике передвиборче віче УНДО, ... взяло участь поверх 600 учасник... та досполичної інтелігенції. Прово... адвокат д-р *Курбас*. Політичні реф... голосили кандидати на послів д-р ... *сець* і дир. В. *Лушакий*. В дискусі... слово і представник „Сель-Роба" ... однак не мав ніякого успіху. Ві... підтримувати в виборах національн... нання та голосувати на листу ч. 18. В ... лому повіті та в цілій окрузі ввели ... пістраніки дуже гострі засоби особистої ... тролі для всіх, що їздять по селах. В ко... ному селі днем і вічю стоять варта, ... контролюють кожного проїзжаючого. Но... тим, де сильна та інтензивна агітаці... „робота" відповідних чинників за ... тійним бльоком співпраці з урядом.

Чисте і лагідне

вибагливо наскрізь перфумоване, приємно відсвіжуюче, живе в барвах, густовне опакування, Якістю не уступає іншим виробам Elidy! Улюблене, загально фаворизоване — це

1 кусник = 100 грамів

Мило ELIDA Favorit

В безконечній черзі...

ПОЛІТИЧНИЙ ПРОЦЕС 17-ЬОХ.

ВІСІМНАЦЯТИЙ ДЕНЬ РОЗПРАВИ.

Більшу часть шістьої розправи заняли запити оборонців до надком. Міґленера і його відповіди на ті запити. В тих відповідях були деякі неясности й суперечности як щодо ролі самої У. В. О., так і щодо діяльности поодиноких обвинувачених. На свое оправдання свідок сказав ще вчора, що він займається справами У. В. О. щойно від процесу братів Барановських, отже від 1925 року.

При кінці станув до надком. Міґленера запитами обор. Юл. Голосінський, питаючи за конкретними доказами своєї вини. Свідок, шеф політичної розвідки, не міг навести конкретних доказів вини обв. Голосінського, тільки покликувався на конфіденціональні відомости, по яким обв. Гол. був головою У. В. О. на краєвій терені, а як такий мусів щось знати про атентат ... Собінського.

Після переслухання надком. Міґ... зізнавав ще коротко інсп. поліції ... віцький, а по нім б. викованих групи ... ської бурси Леопольд Соболтинський і ... ліц. „виводовця" Владислав Хімяк. В ... зізнаннях Соболтинського зложених на ... праці, виявилися суперечности в порів... ні з його зізнаннями в слідстві (так... було з зізнаннями його товариша Бах... Щож до зізнань Свідзького і Хімяка, ... оба вони заперечили можливість світи... поліції Ів. Веровського.

При кінці вчорашньої розправи обор... Старосольський поставив широко умо... ...

вій на місці убивства кур. Собінського. Трибунал не вносини оборони відкинув.

Викінчи розправа началася з майже однородними опініями, бо на одного прис. суддю прийшлося ждати мало не до 10 год. Перший ставив запити до надком. Мітлєнера обор. д-р Шухевич.

Запити д-ра Шухевича.

Д-р Шухевич: Чи ви, п. надкомісар, знаєте докладно справу У. В. О.?

Св.: Так.

Д-р Шухевич: Чиїм органом є „Український Революціонер"?

Св.: „Український Революціонер" є органом рівнобіжної до У. В. О. організації, що є на услугах більшовиків. У. В. О. кооперує з німцями і видає свій орган „Сурму".

Д-р Шух.: Як ставляться ті організації до себе?

Св.: Неприхильно, а навіть деколи побоюються. Це видно з обох органів.

Д-р Шух.: Чи ви цікавилися краківським процесом?

Св.: Так, загально.

На дальші питання свідок оповідає, що організація, якої органом є „Український Революціонер", повстала у розламу в У. В. О., що мав місце в 1926 р. По розламі група, що видає „Українського Революціонера", оперлася на Харків, а група, що видає „Сурму", оперлася на Берлін. Одначе завдання обох організацій є в значній мірі созвучні.

На питання щодо процесу „почтовців" а саме, чому в актах подано, що стрийська поліція, не порозумівшися з львівською поліцією арештувала замісць Яцівського — Гука, „мужа довіря поліції", — свідок оповідає, що Гук, хоч стояв під замітом провокації (служби для поліції), удержував дальше звязки з провідниками У. В. О. Тому стрийська поліція могла його арештувати. (Свідок цієї справи таки як слід не виснив, за-те образливо поставився до оборони, проти чого задемонстрував д-р Шухевич).

На дальше пит. д-ра Шух. щодо процесу в Стрию, де свідки нібито агносували одного учасника по шрамі на лиці (хоч учасники були в масках), св. каже, що тим чоловіком, що мав шрам, є „Шульц". На пит., чому такий самий закид упав був на обв. Яр. Барановського й на інші особи, св. зачинає путатися, але в тім моменті предсідник уchиляє це питання, кажучи, що по дрібниці яких свідок не обовязаний памятати.

Д-р Шух.: Чи ви переслухували 20. січня Атаманчука і Джулу?

Св.: Так.

Д-р Шух.: А чи ви показували з тої самої знимки одному одну фотографію, а другому — другу?

Св.: Можливо.

Д-р Шух.: Хто доніс перший на поліцію про св. Гасмана?

Св.: Один „вивідовець", але тепер того по вже собі не пригадую.

Д-р Шух.: Чи то, що зізнав Гасман, є його спостереження, чи ваші враження?

Св.: Найконкретніші спостереження, щодо яких нема піяких сумнівів.

На запит щодо фотографії Атаманчука св. заперечує, що фотографію Атаманчука взято зі спільної його знимки з Ів. Вербицьким і цю фотографію розіслано всім поліційним станицям.

Опісля закінчили запити д-ра Шух. на обставину, як був убраний шофер Гасман і обв. Атаманчук в часі, коли їх конфронтовано.

На дальший запит д-ра Шух. свідок каже, що відпускаючи дня 20. січня Атаманчука домів, не казав йому, що має в означенім часі зголоситися знову, тим більше, що не він сам його відпускав, лише хтось інший. Переслухання Атаманчука того дня тревало з пів години, але у справі того часу св. означити не може. Ревізорo переслухання Атаманчук не міг дробити враження, що його підозрівають о убивстві куратора. По виїзді Атаманчука зі Львова (20. січня) поліція була його помешкання аж 24. січня.

Запити д-ра Старосольського.

Д-р Стар.: Прошу нам сказати, яке було відношення між У. В. О. і комуністичною організацією в 1926 р.?

Св.: Організаційного контакту між ними не було, але політичні вязні одні і другі нераз взаїмно порозумівалися. „Мопр" старався раз навіть повести спільно акцію з У. В. О. в справі увільнення політ. вязнів. Позатим обі організації не мали між собою нічого спільного, хоч поодинокі їх члени приватно з собою стрічалися.

На пит., як поліція впала на те, що У. В. О. виконала атентат і чому спершу арештовано Голіяна і Мариняка, які з У. В. О. не мали нічого спільного, св. оповідає, що спершу поліція діставала в справі убивства ріжні інформації, також з провінції, а до того часу не було ще докладно відомо про розлам в У.В.О. І взагалі спершу було богато пелового в цілій справі. (Цієї справи свідок теж не вмів виснити як слід).

Щодо самого убивства, то св. заявляє, що слідство в цій справі ведено так скрупулятно, що просто кожний крок обоїх Собінських з кіна „Палас" додому був провірений опісля якнайточніше численними свідками. Щодо авт, то св. каже, що в дні убивства в околицю ул. Королівської їздили тільки два авта.

На пит., чи кур. Соб. вертав того дня додому в своїй звичайній порі, як він це щодня робив, чи може вертав в іншій порі, св. зачинає оповідати, що спосіб життя кур. Соб. — не найважніша справа, бо в таких випадках найважніша річ — терен ділання. Така підпольна організація провірює передовсім терен і вбийники мусіли бути безпосередньо перед своїм учинком на тих місцях, аби зорієнтуватися, куди і як мають утікати.

На пит. щодо переслухувань Гасмана, св. каже, що Гасман спершу боявся зізнавати, а потім пізнав обох обвинувачених як своїх пасажирів на Королівську вул.

Д-р. Стар.: А чому в першім донесенні поліції до суду з 5. листопада 1926 нема жадної згадки про Гасмана?

Св.: Справа певного алібі Мариняка була причиною, що слідство спрямовано було спершу на фальшиві тори.

Д-р. Стар.: А чому Мариняка й Голіяна держано в арешті під замітом убивства, місяцями, хоч Гасман міг кожної хвилі посвідчити, що він їх ніколи не віз?

Св.: Бо поліція не може бути ніколи доволі обережна, а зрештою Мариняк і Голіян були підозрілі і з іншої причини.

Д-р Стар.: Чи трапляється часто, що обвинувачених переслухують цілу ніч?

Св.: Овшім, це буває нераз, як нема місця в арештах, або як є богато арештованих, а поліція при невеличкім своїм апараті не може собі за дня дати ради.

Д-р Стар.: А чи крім Ів. Вербицького переслухували ви й інших обвинувачених цілу ніч?

Св.: Це бувало, як того вимагала справа. Навіть як обвинувачених приміщено вже по кімнатах, то часами треба було переслухувати їх і нічю.

На пит. щодо особи Мих. Вербицького св. каже, що коли М. Вербицькому представлено, що це він „Васильків"-„Шульц", то він виперся тих псевдонімів і взагалі відмовив усяких зізнань. З дальших відповідей свідка виходить, що були це й інші реляції, а саме, що Мих. Вербицького називано й „Васильчуком". Взагалі щодо тих усіх псевдонімів, яких нібито уживав Мих. Верб., свідок не може дати певної відповіди. Справа так і лишилася нерозясненою.

Щодо особи Ів. Верб., то він, як каже св., нічим не займався, що ствердила поліція цілком докладно. Мих. Верб. жив зголошений у Перемишлі, про що поліція знала.

Д-р Стар.: Отже Мих. Вербицький не укривався?

Предс.: Міг бути зголошеним — але укриватися.

Д-р Стар.: Коли був зголошений і жив легально, то хіба не укривався!

Величезний вибір Новостий на КАРНАВАЛ поручає бавовняна фірма
АНТІН УВЕРА
Львів — вул. Галицька 10.
Філії в Тернополі, Дрогобичі, Стрию.

Запити д-ра Волошина.

Д-р Волошин: Чи ви, п. надком., знаєте зміст експертизи генерального штабу в краківськім процесі?

Св.: Так, загально.

Д-р Вол.: А де є централя У. В. О. в краю?

Св.: У Львові, а її головою по наших інформаціях був на краєвому терені Ю. Головінський.

Д-р Вол.: А чому в краківському процесі устійнено це зовсім інакше?

Св.: Краківська справа — це чисто шпіонська афера. (На це питання свідок теж не дав вдоволяючої відповіди).

Д-р Вол.: Ви сказали, що по арештуваннях у Львові впала така паніка на членів У.В.О., що Головінський навіть закинув сильно перестерігану до того часу обережність і зайшов раз аж на вул. Потоцького, де мешкав Атаманчук. Коли це було?

Св. каже, що це все є вже в зложених ним давніше реляціях.

Запити обв. Головінського

В черзі ставив свої запити до надком. Мітлєнера обв. Юл. Головінський.

Гол.: Чи як я по ваших реляціях від 1924 р. був головою У.В.О. в краю, то мусів про все знати, отже і про замах на кур. Соб.?

Св.: Ви мусіли причаймеше про це знати, бо централя в Неміччині могла дати приказ до убийства сама, але вас певно про це повідомила.

Гол.: Що конкретно знала поліція про мою особу?

Св.: Ви були красним керманичем У. В.О., мали цілий апарат під собою удержували звязки з відомими нам членами У.В.О., заходили до Атаманчука і мусіли знати убийників кур. Собінського.

Опісля Головінський заявляє, що в часі перед замахом на кур. Собінського він був разом з тяжко хорою жінкою у Львові на клініці і в шпиталі Черв. Хреста, ночував там нераз і на цю обставину може навести цілий ряд свідків. А все таки його держать цілий рік і до цього часу йому нічого конкретно не закидається, тільки оперується самими здогадами. Гол. просить свідка подати йому факти, бо інакше він не в силі боронитися.

Предс.: Щож ви хочете конче довідатись? Таж чуєте, що свідок нічого конкретного вам не закидає, бо певних доказів проти вас нема.

Запити д-ра Павенцького.

Опісля ставив свої запити д-р Павенцький.

Д-р Пав.: Чи свідкові відомо, що Антін Стефанишин двома вироками (береж. суду і найвищого трибуналу) був увільнений від закиду шпіонажі в 1925 році?

Св.: Так.

Д-р Пав.: Чи про похвалу Коновальця на адресу Стефанишина знаєте з особистих, чи з чужих реляцій?

Св.: У. В. О. займаюся від процесу братів Барановських. Знаю про похвалу Коновальця для Стефанишина тільки з реляцій інших осіб.

По кількох запитах д-ра Стар. на обставину „арештування" Гука (свідок каже, що за демаскування поліц. агентів перед У. В. О.) закінчено переслухання надком. Мітлєнера.

Другим свідком був нині зверхник надком. Мітлєнера

Ян Савіцький,

літ 38, інспектор поліції, що зізнавав незаприсяжений.

На пит. предс., чи св. був при переслуханні Ів. Верб., св. каже, що був. Уважає, що це неможливе, аби надком. Мітлєнер міг ударити Ів. Верб. Чи св. казав, що Ів. Верб-кого треба переслухати „на особлисьні" нині не пригадує собі. Биття уважає неморальним і неведучим до ціли.

На запити д-ра Стар., чому св. написав у своїх реляціях, що Мариняк і Голіян були членами революційної терористичної організації, св. виясняє, що є дві підпольні організації У. В. О. і Зах.-Укр. Рев. Орг. Ріжниця між ними та, що перша стоїть на услугах німців, а друга — на услугах більшовиків. Одначе істотної ріжниці між членами одної і другої нема, бо хоч на горі заіснував розлам, то на долі йшла акція згідно. (На запит д-ра Стар. свідок так і не відповів...).

БЛІДНИЦЮ недокровність усуває, ділає зміцнюючо, віджинаюючо, побуджує апетит, неоцінений середник для реконвалесцентів
М-ра Криштофорского, вино хіново-залізне на еспанській малязі. До набуття у всіх аптиках і дрогуеріях. Ціна за фл. 4·25 зол., пів 2·40. У власнім інтересі жадати виразно М-ра Криштофорского вино хіново-залізне. Laboratorjum chem.-farm. Mr. M. Krzysztoforski Tarnów. 27.)

Опісля переслухано свідка

ЛЕОПОЛЬДА СОБОЛТИНСЬКОГО,

літ 19, рим.-к., столяра, вихованка Грун. бурси, що працює тепер в Ченстохові. Свідка заприсяжено.

Соболтинський оповідає, що 19. жовтня 1926 він зі своїм товаришем Бахтою йшов кілька кроків за кур. Соб., за яким ішло ще двох людей. Коли впав стріл, св. оглянувся, бо думав, що стріляно десь позаду. Але зараз побачив, що ті два люди стали втікати під гору св. Яцка. Свідок їх лиць не бачив, але бачив їх ззаду на яких 20 кроків. Оба були в темнім одязі, в чому свідок противорічить зізнанням свого тов. Бахти, який бачив молодшого в ясній убранні. Опісля свідок, оглядаючи зпереду і ззаду обох обв. Атаманчука й Ів. Вербицького, які на приказ предсідника встали, каже, що вони ростом подобають на тих, що йшли за кур. Хто з них віддав стріл і хто йшов з одного, і хто з другого боку, свідок не бачив.

На пит. д-ра Стар. св. каже, що вищий мав капелюх, а нижчий кашкет (у слідстві зізнав, що оба мали шапки з дашками). В слідстві (9-го серпня), як це стверджує д-р Стар., св. узагалі не пізнавав Атаманчука, якого йому представлено, кажучи, що той вищий з убийників був далеко вищий від Атаманчука. В слідстві (зізнання з 29. листопада) св. пізнав на зовсім іншого чоловіка, що його зріст і „тупа" відповідають тому вищому убийникові. На всі ті суперечности, які свідкові наводить д-р Стар., він не в силі дати якінебудь відповіди. Вкінці зізнавав

ВЛАДИСЛАВ ХІМЯК,

літ 30, „вивідовця" поліції, заприсяжений.

Св. оповідає, що був раз при тому, як переслухував Ів. Верб-ого Будний, але він рішуче його не бив. Взагалі св. перечить, аби кого бито. Св. інвігілював Атаманчука, Стефанишина, Дзіса й ін. і сам писав про них реляції.

На запит Ів. Верб., чи св. пригадує собі як само він його бив по тілі і в голову, св. перечить.

Після того за згодою всіх сторін відчитано зізнання Вільгельма Оліжкевича, ком. поліції.

Внесення оборони на льокальну візію.

При кінці вчорашньої розправи забрав іменем оборони слово д-р Старосольський. В своїй промові д-р Стар. зазначив, що хіба для нікого нема вже сумніву, що тези акту обвинувачення, якого деякі місця сконструовано так, що вони роблять навіть враження, заломилися на цілій лінії. Гіпотеза, поставлена його укладчиками, могла опертися супроти показань переслуханих досі свідків. Коли зважити, що ще вчора св. п-ні Гачевська показ усім сумнівів ствердила, що у неї був д-р Головінський 24. жовтня 1926, в рішуче витворити, за тим самим справу убийства спрямовано на фальшиві тори. Ця справа над усякий сумнів виснена, бо вже з переведених доказів видно ясно і виразно, що клієнти обор. абсолютно не мали і до убивства непричасні. Оборона покликається в своїй промові на ... його польського оборонця ... цитує його вислів про завдання ... ня. Дальше д-р Стар. заявляє, ... доюго говориться про абстракції ... ставити всякі гіпотези. Але в моментом, коли трибунал і пр...

...рисилайте жертви на Народній Виборчий Фонд У.Н...
...Земельного Банку Гіпотечного у Львові, Підвальє 7. на конто Народ. Виборчого...

станують на місці трагедії і розглянуть докладно терен, переконаються наглядно, що злочин, закидуваний Атаманчукові й Ів. Верб., виконаний іншими руками.

Конкретизуючи своє внесення, обор. д-р Старосольський просить зарядити льокальні оглядини ул. Королівської і горішньої Тарновського, бо без льокальної візії не можна представити собі, як присяжні судді зможуть видати безсторонне оречення в цій преважній справі.

Прокуратор не спротивився допущенню того внесення, тільки заявив, що він не бачить, аби воно вело до якоїсь цілі.

Трибунал рішив по нараді відмовити тому домаганню оборони, бо льокальна візія на його думку цілком непотрібна.

На тому скінчилася розправа в пятницю.

Завтра, в суботу, розправа назначена на 9. год.

При запертю стільця, вздуттю черева, надквасоті жолудкового соку, болях голови, побудженню, почуттю страху, загальним злім самопочуттю, змученню, природна гірка вода *Franciszka Józefa* дає безболізне випорожнення. Найповажніші лікарі останнього століття, вживають воду **Franciszka Józefa** у мужчин, жінок і дітей з незвичайним успіхом.

УНЕВАЖНЕННЯ 18-ки.

Варшава, 17. лютого 1928.

Листи бльоку непольських народів ч. 18 у ковельськім і лідськім окрузі остаточно уневажнено. В Ковлі уневажнено ще богато й інших лист, так, що лишилася лише 1-ка, листа „Агуди" ч. 33 і листа жид. лівиці Поалей Сіон. На ковельський округ припадає 5 соймових мандатів, при чому бльок непольських народів рахував на певних 4 мандати. На лідський округ припадає 7 мандатів, а бльок непольських народів рахував на 8 мандати. Обі листи уневажнено тому, що людей, які підписали листи, тамошні адм. власти візвали до себе і приказали скреслити свої підписи. Особи ці піддалися приказові властей. Крім того годиться згадати ще й це, що ковельського повновласника листи ч. 18 покарано 2-місячним арештом лише, що він нібито нарушив санітарні приписи. Повновласник цей є власником реальности у Ковлі.

УНЕВАЖНЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ЛИСТИ В КРАКОВІ.

Краків, 17. лютого 1928.

Окружна виборча комісія на 42. виб. округ затвердила 9 лист, а уневажнила 7 у тому й українську листу з о. Куфилом на чолі.

ЛИТОВСЬКИЙ ПРАПОР У ВИЛЬНІ.

Вильно, 17. лютого 1928.

Минулої ночі невислідженні люди вивісили литовський прапор на башті Замкової Гори у Вильні. Прапор, із візерунком литовського гербу, був прикритий жалібною крепою.

НАРАДИ НІМ. КАБІНЕТУ.

Перед розвязанням райхстагу.

Берлін, 17. лютого 1928.

Кабінет радить нині без перерви над програмою держ. конечностей, які мали би бути полагоджені ще перед розвязанням парляменту. Опозиція і центр жадали, щоби коаліц. партії згодилися вже тепер на розвязання райхстагу в кінцем березня, коли до того часу не буде полагоджена програма держ. конечностей. Таке домагання може довести до розбиття переговорів, а в наслідку цього і до розвязання райхстагу ще нині або завтра. Парл. кола сподіються ще нині рішення в справі розвязання парляменту і нових виборів.

ЗМІНА ВИБ. ОРДИНАЦІЇ В НІМЕЧЧИНІ

Берлін, 17. лютого 1928.

Уряд предложив райхстагові меморіял у справі реформи виборчої ординації. Реформа має недопустити до творення дрібних виб. груп. Поляки побоються що реформа грозить утратою мандатів польській меншости у Німеччині.

ТРОЦЬКИЙ ХОЧЕ ПРИМИРЕННЯ.

Варшава, 17. лютого 1928.

В Москві кружляла чутка, що один із приятелів Троцького на його просьбу розмовляв зі Сталіном і Бухаріном, аби Троцького знову прийнято до партії. Троцький нібито годиться не поборювати теперішній уряд СРСР. Сталін нібито дав вимінаючу відповідь.

НОВИНКИ.

—Новий процес за шпіонажу. Перед окружним судом в Чорткові відбудеться в днях 28. і 29. лютого та 1. березня п. р. карна розправа за злочин шпіонажі проти 11 обвинувачених. Всі обвинувачені є українцями з околиць Дрогобича, а саме: 1. Петро Бликвюк, студент фільософії, 2. Іван Сивогін, матурист гімназ., 3. Гриць Яворський, помічник котлярський, 4. Анна Дещека, без заняття, 5. Микола Солтишак, кітляр, 6. Михайло Гашкало, ученик 8-ої кл. гімн., 7. Михайло Тарнавський, кельнер, 8. Микола Нелзельський, гірник, 9. Степан Легенький, матурист гімн., 10. Михайло Куртяк, шлюсар і 11. Володимир Граб залізничий топник. Всіх обвинувачених буде боронити д-р Володимир Елькторович, адвокат в Чорткові. Розправі буде проводити судди с. о. д-р Тржцепецький.

— Як боронитися проти перенесень з уряду? Пишуть нам: Одним із засобів оборони проти перенесення державних службовиків і учителів „для добра служби" є жалоба до Найвищого адміністраційного Трибуналу у Варшаві. Це є установа, що в останній інстанції розглядає жалоби щодо розпорядків і присудів адміністраційної, отже і шкільної влади. Жалобу вносити треба просто до Трибуналу в двохмісячному речинці від дня одержання присуду. Внесення жалоби не здержує виконання присуду („заржондзеня") але якби через це особа мала понести безвідплатну шкоду, тоді трибунал може на її домагання вдержати виконання рішення, якщо дотична влада таке домагання відкине. Коли Трибунал скасує розпорядок або присуд влади, тоді вона є обовязана до 30 днів видати нову постанову бо тамті втратили законну силу. При видаванню нового розпорядку владу вяже погляд висказаний Трибуналом, у його рішенні. Жалобу треба вносити через адвоката, коли пошкодований не може викázатися правничою освітою.

— З нашого театру. Пишуть нам: У неділю 19-го театр „Коопер. Український Театр" повторює песу „Дон Кіхот з Етенгайму", що на премієрі притягнула велику скількість публики і виповнила салю. На вівторок театр відновляє клясичну комедію Тобілевича „Мартин Боруля" по знижених цінах. Білети можна раніше замовляти в дирекції театру.

— Арештування. Пишуть нам: Дня 18-го ц. м. напали на дім о. Т. Муровича, пароха в Сервірах жандарми із військовими прислужниками і силою забрали Степана Муровича до Зборова, де посадили його до студеної вязниці і вже другий день не дають їсти. Причиною арештування мало бути те, що Ст. Мурович як бувш. офіцер не ставився до війська.

— Львівська панорама. У львівськім поїзді, що приїхав із Стрия найшли смертельно раненого 58-літнього Евгенія Крафта, бувш. поручника і власника пекарні в Дрогобичі. Причина смерти невідома; покійник прохав поховати його як християнина, пригадуючи, що давав багато жертв на костел. Крім цього всі знають, що він залюбки бавився та танцював. — Протестаційний страйк кін триває далі. Комісар Стпелецький домагається контролі над білетами при помочі книжечок, які видаватиме магістрат. У звязку із страйком кін, міські театри замість підвищити білети, рахуючи на кудьги громадян, що не мають куди піти, знизили ці білети на 10 прц.

— Незвичайний конкурс. Громада міста Львова розписала конкурс на песу півтретя року тому. Жюрі мало прочитати 170 пес. Видко, що великі письменники не спакомилися на таку високу нагороду як 10.000 зол., бо нікому не признали першої нагороди ні другої, а премію поділили між трьох авторів Мацея Шухевича („Попелюх"), Лановського („Свято кіс") і Шиотанського („Баторій").

— Рекорди. До Канади приїхав тепер один із найбільших транспортів горілки („віскі") кораблем: 100.000 скринок з більш як міліоном пляшок. — Статистика Ню-Йорку каже, що це місто мало в тіснішім значінні 6 мил. мешканців, а в ширшім 10 мил., коли рахувати 40 миль проміру найближчих передмість. Темпо, з яким це місто росте є причиною великої журби управи міста: що буде ще за 10, 20 літ? Або треба зменшити зріст населення або збільшити місто; одно і друге дуже важко. — Ню-Йорк може похвалитись ще новим рекордом: у ньому помер чоловік, який був 9 разів жонатий. Джон Льоренс не мав звички розводитись із своїми жінками і через це попав у вязницю. Коли він помер, усі жінки йшли за його домовиною і щиро плакали за ним. Пізніше зібрались на тризну і вихвалювали прикмети покійного; коли у приступі щирости вони почали рахувати, скільки літ він був жонатий із кожною, виявилось, що разом був він жонатий 123 роки, себто був одночасно вразливим мужем із кількома жінками.

— Досвіди Джона Бейрда. Джон Бейрд, винахідник нового апарату „телевізора" для передачі фотографії на віддаль, заявляє, що ще цього року буде відчинена для публики „служба" цього апарату між Ню Йорком і Льондоном. Цікаво як це Бейрд перевірив свій перший апарат при помочі... людського ока. Камера, яку зробив Бейрд по зразку дотеперішніх (із селєніюма) його не вдоволяла; він хотів мати в ній людське око. Таке око обіцяв винахідникові хірург одного прилюдного льондонського шпиталя. Одного дня робили в шпиталі операцію якомусь молодцеві. Бейрд поїхав у шпиталь і кілька хвилин після операції дістав око, якого нерви зберегли ще всю свою вражливість. Бейрд міг зробити свій досвід при помочі кришталю ока, який, як відомо є одним із найбільше досконалих оптичних інструментів.

По фабричних цінах!
Глинянські килими з фабрики ХАМУЛИ в складі при пл. Трибунальській 1.

— Своєрідна анкета. Гурт поляків, що живе в Спол. Державах звернувся до влади із скаргою на америк. консулят у Варшаві. Вони жалувалися, що для дозволу на подорож польському підданому до Америки не досить попасти в означену цифру „вільних місць", але треба ще відповідати на такі питання: „Хто має більше піря — гуска чи качка і на скільки більше?" „Чим ріжниться мущина від жінки?" „Скільки ніг має трьох людей та дві курки?" Американська влада не повірила в це і звернулась із запитом до консуляту у Варшаві. Звідти вона дістала оригінальну відповідь підписану лікарем америк. міністерства здоровля д-р Кемінгом, де всі ці запити справді видруковані. Виходить, що ця своєрідна анкета це — спосіб на перевірку психічного стану емігрантів. Та не є виключене, що і цілком здоровий, почувши такі запити може втратити умову рівновагу.

— Індекс московського уряду. Московський радянський уряд розіслав по всіх бібліотеках обіжник із довгим списком книжок і письменників, що з огляду на свою „неблагонадьожність" повинні стояти на індексі. Між цими неправовірними авторами є такі веселі люди як Аверченко, такі порнографи як покійна Вербіцкая, такі православні як фільософ Соловйов і що найбільше цікаво такі чисто абстрактні фільософи, які ніяким натяком не вказують на суспільну дійсність як — Авенаріюс. Зате дозволені — Біблія та Коран, із поясненням, що для таких, які боряться з релігією потрібний їх текст.

— Історія в фотографіях. Директор паризької Національної Бібліотеки рішив дати почин до збірки фотографій визначних людей, яка буде зберігатись у бібліотеці. Він мріє про колекцію всіх славних сучасників. На жаль, для такої колекції покищо в цій бібліотеці нема місця.

— Виборчі заклади. Вже й Париж заразився льондонською та американською манією робити заклади перед виборами. З цього приводу паризька преса пригадує кілька дивоглядних закладів, що лишилися у памяти до нині, а прийшли з „нового світа". В 1904 р. перед виборами Рузвельта в Америці заложилось 500.000 осіб і то на найбільше дивоглядних умовинах. У Філядельфії якийсь Грег, що поставив на Паркера проти Рузвельта, коли програв, мусів принести на руках на просторі 500 м. свого приятеля, що важив 100 кільо. У Ню Йорку якийсь Томас програвши, мав через 25 днів чистити на вулиці прохожим черевики. У Пітсбургу якийсь Франк Генцель мусів викопати в міськім парку глибоку яму, одягнутись у фрак, штани із наколесниці, ситківсові черевики та циліндер. У Денвері якийсь Бенгарт мусів програвши переїхатись по місті на віслюку помазавши собі лице на жовто. Інший, Вестфі, мусів згідно з умовою надягнути жіночу сукню і тягнути діточий візок із двома мурinськими дітьми. Джордж Вілімс мусів виконати ще сумніший обряд: мав відограти покійника. Його дім покрили жалібним серпанком, його поклали в домовину, відвезли на цвинтар, положили в могилу і виголосили над ним похоронні промови, а потім добули його з домовини. Чи

СВОЯТНО
не є, який середник купуєте при кашлю, катарі і хрипоті, тому мусите рішучо жадати
Kaisera кармельки груді з 3 ялицями
Їх першорядну вартість стверджує 40-літній досвід. Уважати на охоронний знак. До набуття у всіх аптеках і дрогеріях.

і в нас ідуть такі памяті заклади перед виборами? — невідомо. Країна, що має стільки партій, груп та партійних гуртків не має здається глибокої віри ні... фантазії.

— Книжки на колодках. Університетський бібліотекар Копенгагена, при порядкуванні палатної бібліотеки віднайшов прегарно збережений примірник т. зв. „книжки на колодках", в якій кожну сторінку гравірували на дереві, а потім відруковували на одній сторінці. Саме ці книжки піддали Гутенбергові думку про друк. Таких книжок збереглось до нині не більше сотні в усьому світі. Найбільше відомі із них т. зв. „Біблія бідних" і „Ілюстрована біблія". Відкрита книжка на колодках у Копенгагені є календарем із малюнком 7 планет і символічних образів кожної днини. Видана імовірно в 1460 р. у Німеччині.

— Світова всячина. Вибори до італ. парляменту будуть переведені імовірно весною. — Панамериканська конференція рішила одноголосно залишити бюро панамерик. союзу в Вашингтоні. — Америк. сенат признав, що президент республики не може бути вибраний утрете. — У Бразилії ствердили кілька випадків чуми. — В Ангорі почали процес проти бувш. морського міністра Іхсан-Бея, обвинуваченого в розтраті державного гроша. — Ірляндський президент Косгрейв вернувся з Америки в Деблін. — Зїзд гоміндану, що засідає в Нанкіні видав маніфест, де викладає політ. програму націоналістичної партії: на першім місці — внутрішня реконструкція, далі — домагання зміни нерівних договорів. — Бурмістр міста Сен Льо Дурвіль на Ляманші прохав дозволу назвати плящу, де зїхав Ліндберг, вертаючись із Парижа — „плажею Ліндберга".

— Маскарадовий Комітет прохає всіх В. П. Пань і Панів, котрі задеклярували датки до буфету, щоби зволили ті задекляровані датки складати в суботу дня 18-го у великій салі Народнього Дому найпізніше до год. 4-ої попол.

Біржа.

Гроші.

Долар 8·88·00—8·88·50, канадійський долар 8·83·50—8·84·00, корони чеські 0·26·15—0·26·50, австрійський шилінг 1·25·00—1·25·80, рум. лея 0·05·00—0·05·50, французький франк 0·34·60—0·35·80, швайцарський франк 1·71·50—1·71·80, англійський фунт 43·40—43·70, німецька марка 2·11·95, данцігський гульден 1·72·99, червінець 31·50—32·80.

Золото: 20 кор. 36·40—36·70, 20 франків 34·30—34·60, 20 марок нім. 42·40—42·70, 10 рублів рос. 46·80—47·20.

Срібло: кор. австр 0·69·00—0·70·00, 5 кор. австр. 3·52—3·60, фльорен австр. 1·76—1·80, рублі рос. 3·00—3·10, копійки за рубель 1·50—1·55.

Збіжжя.

Пшениця дворська 47·25—47·50, пшениця селян. 45·2.—46·25, жито 37·00—38·00, ячмінь бровар. 39·00—40·00, ячмінь на живо 33·25—34·25, ячмінь пастівний 31·00—32·00, овес 31·00—32·00, кукурудза румунська 34·00—35·00, бараболі сафовані 5·50—6·00.

З Головного Секретаріяту У.Н.Д.О.

КОМУНІКАТ.

В комунікаті про мужів довіря, оголошенім в пресі, як також в обіжнику ч. 23. повідомлено, що списки мужів довіря мають бути переслані Окружним Виборчим Канцеляріям для повновласників виборчих лист, а ці зголосять мужів довіря поодиноким виборчим комісіям. Як довідуємося в останньому часі, то деякі окружні виборчі комісії так пояснюють постанову закону про мужів довіря, що вистарчає письменне зголошення повновласника виборчої листи даного округа до обвідової виборчої комісії. Тому, що цей спосіб [illegible] мужів довіря є [illegible] то [illegible]

Трета рада.

Дорогі жіночі панчохи

вимагають спеціяльно дбайливої опіки, якщо вони мають бути тревалі і завсігди добре виглядати. В Радіоні можна їх прати довільну кількість разів і не тратять при тім ніколи полиску. Треба тільки тямити про найважнішу річ: Розпустити Radion в **студеній** воді, легко підгріти, переправити панчохи в літнім розчині, полокати в студеній воді і розпростерти на полотні до сушення. Якщо приноровлюєтеся до повищого способу, панчохи зберігають свій гарний полиск і мимо частого прання остають як нові.

І знова можна ствердити, що

Radion сам пере.

ВСІ УКРАЇНЦІ голосують на ОДИНОКУ правдиво національну УКРАЇНСЬКУ ЛИСТУ 18

муларі зголошень мужів довіря до обводових виборчих комісій і ті формулярі є найблизших днях розішлеться повновласникам окружних виборчих лист. Повновласники дістають рівночасно осібні письменні інформації щодо дальшого поступовання в цій справі.

Незалежно від цього списки мужів довіря належить пересилати до Окружних Виборчих Канцелярій, щоби повновласник в разі потреби міг виказатися, кого зголосив він на мужа довіря до поодиноких обводових виборчих комісій.

Рівночасно друкуються інструкції для мужів довіря, які будуть розіслані разом з формулярами зголошень.

Львів, дня 16-го лютого 1928 р.

ЗА ГОЛОВНИЙ СЕКРЕТАРІЯТ:
Д-р Любомир Макарушка.

Театри.

„Коопер. Український Театр" під дирекцією п. Стадника (вул. Шашкевича).
19-го г. 3 попол. „Доброційна Сузанна".
19-го г. 7·30 веч. „Дон Кіхот з Еттенгайму" пєса в 3 діях, Ярослава Галана.
21-го г. 3·30 попол. популярна вистава для молоді по знижених цінах „Мартин Боруля", комедія Карпенка Карого.

Міський великий театр:
18-го г. 3. попол. „Страшний Двір".
18-го г. 7·30 веч. „Чупурек".
19-го г. 12 впол. „Чупурек".
19-го г. 3·30 попол. „Ріголетто".
19-го г. 7·30 веч. „Цілунок Попелюшки".

Міський „Театр Новин":
18-го „Дівчина з Пусти".
19-го г. 3 попол. „Хай мене чорти..."
19-го г. 7·30 веч. „Дівчина з Пусти".

Кіна.
З приводу страйку зачинені.

Передвиборчі віча і збори.

ОКРУГ 50. (ЛЬВІВ).

Позір Львів!

Заходами **Українського Народнього Виборчого Комітету** відбудеться в неділю, дня 19. лютого ц. р. в год. 12-ій в полудне на майдані коло церкви св. Юра **Велике Виборче Віче**, в якому возьмуть участь всі українці міста Львова.

ОКРУГ 53 (СТАНИСЛАВІВ).

Позір Печеніжинщина!

Дня 26-го лютого ц. р. в год. 11-ій Текуча для сіл: Березів Нижній, Люча, Текуча, Акрешори, Березів Середній.

Позір Надвірнянщина!

Дня 26. лютого відбудеться передвиборче віче УНДОбєднання в Зеленій.

Дня 27. лютого ц. р. передвиборче віче в Пнілю.

Дня 28. лютого велике повітове віче в салі „Народнього Дому" в **Надвірній**. Початок в год. 1-шій в полудне. Реферувати на вічах будуть кандидати листи ч. 18. на 53. округ.

Позір Отинійщина!

В неділю дня 19-го лютого ц. р. відбудеться передвиборче віче УНДО в **Гостові**.

В вівторок дня 21-го лютого ц. р. відбудеться велике повітове передвиборче віче в салі „Сокола" в **Отинії**. Початок в год. 12-ій в полудне.

Дня 23. лютого відбудеться передвиборче віче в **Бабянці**.

Дня 25-го лютого ц. р. відбудеться передвиборче віче в **Кривотулах Нових** в год. 12-ій, а в **Кривотулах Старих** для Кривотул Старих і Красилівки в год. 3-ій.

Дня 26-го лютого ц. р. відбудеться передвиборче віче в **Голосковї**.

ОКРУГ 52. (СТРИЙ).

Позір Сколівщина!

Передвиборчі віча Обєднання відбудуться:

19-го лютого ц. р.: **Крушельниця, Козьова і Оравчик, Тухолька, Орава, Погар.**

Дня 22-го лютого ц. р.: **Гребенів, Коростів.**

Дня 26-го лютого ц. р.: **Головецько, Грабовець, Риків, Рожанка Вижня, Рожанка Нижня.**

Позір Дрогобиччина!

Дня 19-го лютого ц. р. відбудеться передвиборче віче в **Опаці**.

На всіх вічах реферує кандидат на посла листи ч. 18 Антін Максимович.

ОКРУГ 55. (ЗОЛОЧІВ).

Позір Козівщина!

Дня 20-го лютого ц. р. о год. 10-ій перадпол. відбудеться в Козовій в салі читальні „Просвіти" передвиборча нарада на яку кожний громадський виборчий Комітет Обєднання вишле безумовно **трьох делеґатів**. Справа дуже важна і пильна.

ОКРУГ 54. (ТЕРНОПІЛЬ).

Повітове віче УНДО для громад Микулинецького судового повіту відбудеться в Микулинцях в понеділок 27-го лютого 1928 о год. 12-ій в полудне. Промовляють кандидати на послів д-р Степан Баран і п. Антін Куцько. Саля читальні „Просвіти".

Повітове віче УНДО Тернопільщини відбудеться в Тернополі в салі Міщанського Брацтва в середу 29-го лютого 1928 о год. 12-ій в пол. Промовлятуть кандидати на послів о. прал. Леонтій Куницький, д-р Степан Баран і п. Антін Куцько. У обох вічах участь селян і селянок та інтеліґенції конечна.

Пов. Нар. Комітет УНДО Тернопільщини.

Позір Збаражчина і Новоселеччина!

Дня 26. лютого 1928 р. в неділю відбудеться велике віче УНДО в **Новому Селі**.

Дня 1. березня 1928 р. в четвер відбудеться велике віче УНДО в Збаражі.

Спов'стки.

Повідомляємо, що виборча нарада державних і приватних урядників, адвокатів і лікарів, інженерів і будівничих, професорів і учителів, власників реальностей, купців і промисловців відбудеться **в вівторок дня 21. лютого** о год. 7 вечером в салі „Бесіди" (Народний Дім). Участь Вп. Панів і Пань з огляду на важність і актуальність справи **конечне** потрібна. — *Український Народний Виборчий Комітет.*

Дрібні оголошення.

БІЖУТЕРІЮ, ЗОЛОТІ і СРІБНІ ВИРОБИ продає за готівку і на рати від десятків літ в цілім краю звісна фірма **Іван Зельтенрайх**, Львів, Марійська пл. 5. Купую брилянти, золото, срібло, плачу найвисші ціни. 3а) 61-?

ФОРТЕПЯН „salonstuc" Шпайґгофера, віденський, в добрім стані продам за 1750 зол. Ганак, Пілсудського 21. І. пов. 1508 6 3—5

ПЯНІНО куплю негайно, плачу готівкою. Ганак, Пілсудського 21. І. п. 1508а 3-5

ПОТРЕБУЮ до театрального хору доброго І-ого тенора. И. Сталник, директор театр. „Кооператива", Львів, Шашкевича 5. 1522 3-3

АДВОКАТ — 1 година від Львова — приймє конціпієнта зратного до самостійного провадження канцелярії. Листи під К. С. до адміністрації газети. 3-3

Оголошення.

За оголошення Редакція не відповідає.

Спеціяліст недуг легінів, серця і жолудка
д-р Фелікс Ган
ЛЬВІВ, ГОРОДЕЦЬКА 46.
1058 **Пересвітлення Рентґеном** 9—24

Дентист Б. ЛЬОКЕР
у Станиславові вул. Собєського 14
Спеціяліст в золотих і білих коронах. Штучні зуби без піднебіння американською системою. Пацієнтів з провінції полагоджується до 24 годин. 11—?
1274 силаємо на бажання.

зол. 6·80 ГОДИННИКИ зол. 6·80
олеґа швайцарські з ґарантією тільки у
Б Гринберґа Сикстуська 4

Д-р Гентам до відома! Вже появився новий, музичний каталог за 1928 рік. Висилає Книгарня Наук. Т-ва ім. Шевченка Львів Ринок 10. 7-10

КОСІВ, пенсіонат п. Лукашевської поручає поважні сонячні з цілим удержанням по цінах знижених. 1512

Приєднуйте передплату!

КУПЛЮ дімок в Станиславові, Львові на переміщенню. Зголошення в Адміністрації „Діла" під „Опис і ціна". 14 9а) 2—2

СУПЕРФОСФАТ
фабрика штучних навозів
Иосифа і Кароля
ТОВАРНИЦЬКИХ
Акційна Спілка
Львів, вул. Коперника ч. 9.
Телефон 9-11.
Доставляє на догідних кредитових умовах штучні навози як: суперфосфат кістяний і мінеральний, потасові соли, каініт, азотняк, амонову салітру, сірчан амону, томасину, мелене вапно палене, також спеціяльні мішанки навозові під городину, квіти та овочеві дерева. 8-1?

Меблі на сплати і за готівку без підвишки цін, також великий вибір тапіцерованих меблів найдешевше в „Доротеум" Льва Сапіги 34, тел. 15-01. 1447 34

РИТІВНИЧЕ ЗАВЕДЕННЯ
виріб кавчукових печаток і металевих таблиць
РОМАН МІНКІН
Львів Леґіонів 29.
Для кооператив і товариств значний опуст. 7-?

Подяка.

Подобалося Всевишньому візвати до Себе до другого життя найдорощого мужа, сина і брата нашого, Михайла Антоновича, управ. крамниці коош. „Сила" в Долині, що по одномісячній важкій недузі, заосмотрений Найсв. Тайнами, дня 7. лютого ц. р. заснув вічним сном, проживши літ 33, оставляючи заслужений спомин у своїх зверхників і важкий смуток у молодої супруги і рідні. Нехай всі, що своїм трудом і присутністю віддали покійному останню прислугу, приймуть щиро дорогою найширшу, з глубини душі і серця пливучу подяку, а передовсім: Всеч. о. Литвин за приготування в дорогу вічности, Впр. о. Притуляк, що трудився аж з Сколього, і Всеч. о. Кос парох з Надієва за участь і звеличання в похоронах. Складаємо подяку Всеч. о. Косові і Вп. Д-рові Горбовому за пливучі з серця надгробні слова прощання. Вп. П. дир. Захаркевичеві як дірігентови і Вп. П. учасникам мішаного хору і драматичного гуртка за щирий спів в домі жалоби при померщім в передодень похорону і в часі похоронного обряду, Вп. П. дир. Осипови Майхровичеві за дійсно щиру, горячу поміч в похоронних приготуваннях та похоронах, а з окрема Кооперативі „Сила" під його управою, що причинилась своїм трудом і датком до звеличання похорону, вкінці Церковному Брацтву і всій непрогаданій громаді, без виїмку народностей, за милосерний вчинок присутности на похоронах або слова співчуття. Всім щире Спасибіг! Марія з Бернгардів жена, Іван і Павліна Антоновичі родичі, брати і сестри
1540 1—1

Найбільша в краю фабрика дзвонів
Братів ФЕЛЬЧИНСЬКИХ
в Калуші, вул. Сівецька ч. 14.
в Перемишлі, вул. Красінського ч. 63.
відливає на замовлення дзвони гармонійні і поодинокі, а постійно удержує на складі понад 200 штук готових дзвонів у вазі від 10 до 600 кг.
225 **Ціни приступні — сплата ратами.** 77-?

За редакцію відповідає Василь Мудрий. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Видавничої Спілки „Діло", Львів, Ринок ч. 10.